
IN MEMORIAM

ALEKSANDAR ACKOVIĆ

Ovoga leta, posle kraće, teške i neizlečive bolesti umro je Aleksandar Acković — odgovorni urednik Trećeg programa, član Republičkog odbora Kulturno-prosvetne zajednice Srbije, predsednik Izdavačkog saveta časopisa „Kultura” i pre svega divan čovek, odan drug i pouzdan prijatelj.

Nekoliko podataka o njemu. Rođen je 1922. godine u Zaječaru. Sudbina mu nije bila naklonjena — ne samo zbog ovakvoga kraja, koji je dočekao izmučen bolešću i patnjama. Bio je aktivni učesnik NOB-a. Uhapšen je i deportovan u jedan od zloglasnih nacističkih logora. Doživeo je ipak kraj rata, pobedu Revolucije u svojoj zemlji i nastavio da se bori za ideje zbog kojih je doživeo u ratu velike patnje.

Odmah posle rata postaje sekretar Narodnog fronta u Zaječaru. Kasnije prelazi u Beograd, gde nastavlja svoj društveno-politički rad. Bio je član Komisije za idejna pitanja nauke i obrazovanja CK SK Srbije. Nosilac je više odlikovanja i ostalih priznanja.

Međutim, ono čemu se najviše posvetio i po čemu ćemo ga trajno pamtiti — to je novinarstvo. Novinarstvom se, u stvari, bavio od samog oslobođenja. Počeo je, negde 1945. godine, u listu Narodnog fronta Srbije „Glas”. To je bio period kada smo zajedno radili i kada sam imao prilike da se uverim kakav je to bio čovek, kakve je kvalitete nosio u sebi.

Bio je zatim urednik „Rada”, glavni urednik lista „Radnik”, komentator „Borbe”, a od 1956. godine nalazio se u službi u Radio Beogradu, u raznim programima i redakcijama.

Za njega se može reći da je bio ne samo vrlo talentovan novinar, nego novinar koji ima uvek živi smisao za događaje i vrednosti, prisutan do poslednjeg časa kod njega. Već teško bolestan,

ostao je i dalje radoznao i živ, spreman za nove ideje — i da ih predloži, i da ih prihvati.

Napisao je veliki broj članaka, osvrti, eseja, studija u kojima je ispoljavao kvalitete svoje ličnosti, svoju političku angažovanost i spremnost da se bori za ideale Saveza komunista. To su one osobine koje su ga istakle na jedno od rukovodećih mesta u Radio-televiziji Beograd. koja mu je ukazala poverenje da bude osnivač i dugogodišnji urednik Trećeg programa. Treći program je predstavljao novinu, a uspeh tog programa je i lični uspeh Aleksandra Ackovića. Uporedo sa uređivanjem Trećeg programa, on pokreće i istoimeni časopis, koji se svojim kvalitetima izdvaja u našoj publicistici. Od samog početka, ovaj časopis je imao vrlo strog kulturni odnosno stvaralački kriterijum, a imao je i naglašen jugoslovenski karakter. Iz svog ličnog iskustva mogu da kažem da su kulturni radnici iz drugih kulturnih centara i iz drugih republika vrlo rado saradivali i u Trećem programu i u istoimenom časopisu.

Zbog svih tih svojih osobina, kao čovek, kao komunista i kao novinar koji je ostavio trajnog traga u našoj kulturi, svima nama koji smo saradivali sa njim ili bili njegovi lični prijatelji ostaće u dugoj i svetloj uspomeni.